

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XVI. De sufferentia defectuum aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

CAPUT XVI.

De sufferentia defectuum aliorum.

& et. **Q**uæ homo in se, vel in aliis
emendare non valet, debet
patienter sustinere, donec Deus ali-
ter ordinet.

Cogita, quia sic forte melius est
pro tua probatione & patientia, sine
qua non sunt multum ponderanda
merita nostra.

Debes tamen pro talibus impedi-
mentis supplicare: ut Deus tibi dig-
netur subvenire, & possis benigne
portare.

2. Si quis semel, aut bis admo-
nitus non acquiescit, noli cum eo
contendere; sed totum Deo commit-
te, ut fiat voluntas ejus, & honor
in omnibus servis suis, quia scit be-
ne mala in bonum convertere.

Stude patiens esse in tolerando
aliorum defectus, & qualescunque
infirmittates; quia & tu multa habes,
quæ ab aliis oportet tolerari.

C

Si

CA

Si non potes te talem facere, qualem vis; quomodo poteris alium ad tuum beneplacitum habere?

Libenter volumus alios esse perfectos, & tamen proprios non emendamus defectus.

3. Volumus, quod alii stricte corrigantur, & ipsi corrigi nolumus.

Displicet larga aliorum licentia, & tamen nobis nolumus negari, quod petimus.

Alios restringi per statuta volumus, & ipsi nullatenus patimur amplius cohiberi.

Sic ergo patet, quam raro proximum sicut nos ipsos pensamus.

Si essent omnes perfecti, quid tunc haberemus ab aliis pro Deo pati?

4. Nunc autem Deus sic ordinavit, ut discamus *alter alterius onera portare*: quia nemo sine defectu, nemo sine onere, nemo sibi sufficiens, nemo sibi satis sapiens: sed oportet nos invicem portare, invicem consolari, pariter adjuvare, instruere, & admonere.

Quan-

Quantæ autem virtutis quisque fuerit, melius patet occasione advertitatis.

Occasiones namque hominem fragilem non faciunt; sed qualis sit, ostendunt.

CAPUT XVII.

De Monastica vita.

I. Oportet, quod discas teipsum in multis frangere, si vis pacem & concordiam cum aliis tenere.

Non est parvum in monasteriis, vel in congregatione habitare, & inibi sine querela conversari, & usque ad mortem fidelis perseverare.

Beatus, qui ibidem bene vixerit, & feliciter consummaverit.

Si vis debite stare & proficere, teneas te tanquam exulem, & peregrinum super terram.

Oportet te stultum fieri propter Christum, si vis religiosam ducere vitam.

2. Habitus & tonsura modicum confert: sed mutatio morum, & in-